

**KARDINALOVA HOMILIJA
PRIGODOM REĐENJA TRAJNIH ĐAKONA**

Katedrala, 26. prosinca 2011.

Liturgijska čitanja: Dj 6,8-10; 7,54-60; Mt 10,17-22;

Draga braćo i sestre!

1. U Božanskom časoslovu za današnji dan čitamo ovo: »Jučer proslavismo vremeniti rođendan svoga Kralja. Danas slavimo pobjedničko mučeništvo njegova vojnika. Jučer Kralj naš, odjeven u tjelesno ruho, iziđe iz dvorâ djevičanske utrobe da milostivo pohodi svijet. Danas vojnik iziđe iz šatora svoga tijela da se pobjednički preseli u nebo... Ljubav, dakle, što Krista svede na zemlju, podiže Stjepana sa zemlje u nebo. Ljubav kojom se najprije odlikovao Kralj susljedno je zablislala na vojniku« (Iz Govora sv. Fulgencija Ruspijskoga, biskupa, str. 865-866).

Sveti Stjepan je prvi mučenik kršćanstva, prvi koji je životom posvjedočio svoju vjernost Isusu Kristu, čije smo rođenje jučer slavili. Stjepan je pripadao jeruzalemskoj zajednici. Zajedno s još šestoricom đakona, bio je zadužen za raspodjelu dobara što su ih vjernici, u duhu bratske ljubavi, stavljali na zajedničko raspolaganje.

Stjepan je svoju službu u jeruzalemskoj zajednici vršio u prilično osjetljivom trenutku. Naime, kršćani helenskoga porijekla nisu baš bili oduševljeni načinom na koji se postupalo s udovicama. Imali su dojam

kako se njihove udovice pomalo zaobilazi u djelima milosrđa. Upravo ta zadaća bila je povjerena sedmorici đakona o čemu nam svjedoče Djela apostolska. Stjepan je revno vršio svoju službu. Isticao se u propovijedanju Riječi te je »pun milosti i snage činio velika čudesa i znamenja u narodu« (Dj 6,8). To se nije svidjelo Židovima, koji su ga ubrzo uhitili i doveli pred Vijeće.

Djela apostolska nam donose snažan govor kojim se Stjepan obratio svojim tužiteljima. Kada ga je razlučeno mnoštvo stalo kamenovati, pao je na koljena moleći Gospodina neka im to ne uzme za zlo. Sveti Luka je zabilježio da su svjedoci odložili haljine do nogu mladića koji se zvao Savao. Za kršćane dan smrti, a tim više dan mučeništva, nije kraj svega, već prijelaz u vječnost. Dan je to konačnoga rođenja, dies natalis. Stoga povezanost između dana Isusova rođenja na zemlji i dana Stjepanova rođenja za nebo ima dubok smisao. Da se Isus nije rodio na zemlji, mi se ne bismo mogli roditi za nebo.

Kršćansko mučeništvo je čin najuzvišenije ljubavi prema Bogu i ljudima, uključujući i progonitelje. Upravo ta ljubav povezuje Stjepana s Kristom. Molitva za progonitelje snažan je znak te ljubavi. Po primjeru Isusa Krista sveti je Stjepan u času mučenja molio za svoje progonitelje: »Gospodine, ne uzmi im ovo za grijeh« (Dj 7,60). I on je poput Krista prihvatio križ i smrt te ih pretvorio u čin ljubavi. Kršćanski mučenik očituje pobjedu ljubavi nad mržnjom i smrću.

2. Draga braćo i sestre, danas na blagdan svetog đakona i prvomučenika Stjepana okupili smo se u našoj katedrali da bismo zaredili osam kandidata za trajne đakone Zagrebačke nadbiskupije. Nakon što smo na svetkovinu Bezgrješnog Začeca Blažene Djevice Marije, 8. prosinca 2008. godine, zaredili prvih sedam muževa za trajne đakone Crkve zagrebačke, danas im pridružujemo osam novih izabranika i to: gospodina Božidara Hadaša, gospodina Đuru Matića, gospodina Slavka Milakovića, gospodina Iliju Nikolića, gospodina Ratka Podvorca, gospodina Samsona Štibohara, gospodina Božu Šutala te gospodina Berislava Vrljića.

Od srca vas pozdravljam, dragi kandidati za đakonat. Zahvaljujem Bogu za poziv koji ste osjetili i kojemu ste se velikodušno odazvali. Srdačno pozdravljam vaše poštovane supruge i djecu koji su vas spremno podržali i pratili u sve vrijeme pripreme. Ovo je slavlje vaših obitelji. Znam da ste se kao obitelj pripremali za ovaj događaj đakonskoga ređenja, koji danas postaje božićnim darom vašim obiteljima.

Zahvaljujem svima koji su s velikim zalaganjem i ljubavlju pomagali u ostvarenju ovoga cilja: u prvom redu suprugama naših kandidata i njihovim obiteljima te rodbini, našim pomoćnim biskupima, biskupskom vikaru za trajne đakone, profesorima i predavačima u programu đakonske formacije te župnicima župa iz kojih dolaze naši kandidati.

Dragi kandidati za sveti Red đakonata, Dragi vatikanski koncil kaže: na đakone »se polažu ruke ne za svećeništvo nego za služenje. Ojačani sakramentalnom milošću oni, naime, služe Božjem narodu u zajedništvu s

biskupom i njegovim prezbiterijem, u službi liturgije, propovijedanja i ljubavi« (LG, 29).

Koncil je uspostavio đakonat kao vlastit i trajan hijerarhijski stupanj u latinskoj Crkvi i odredio da se đakonat može podijeliti muževima zrelije dobi, onima koji žive u braku, kao i prikladnim mladićima za koje ostaje na snazi zakon celibata. Tako trajni đakonat u Crkvi postaje poticajem za služenje ili dijakoniju u crkvenim zajednicama, te znakom ili otajstvom samoga Krista koji nije došao da mu služe nego da on služi (usp. Papa Pavao VI., Ad pascendum, 15. kolovoza 1972.).

3. Dragi ređenici, pozvani ste služiti po primjeru Isusa Krista. Pozvani ste biti služitelji istine koju nam objavljuje Isus u Evanđelju. Pozvani ste služiti onima koji su u materijalnim potrebama, kao i onima koji su izvrgnuti suvremenim oblicima siromaštva, koji su zahvaćeni duhovnim i kulturnim osiromašenjem, onima kojima je potamnio smisao za život ili onima koji traže smisao života. Brojni mladi traže ljude koji će ih znati saslušati i savjetovati u teškoćama života.

Vjeru nije dosta naviještati samo riječima, jer kako nas podsjeća sveti Jakov apostol »vjera ako nema djelâ, mrtva je u sebi« (Jak 2, 17). Uz navještaj Evanđelja, stoga nužno je potrebno i svjedočanstvo konkretne ljubavi. Te se zadaće uzajamno pretpostavljaju i ne mogu se razdvajati jedna od druge. »Za Crkvu ljubav nije neka vrsta društvenog dobročinstva koje se može mirne duše prepustiti i drugima, već je to dio njezine naravi i nužni izraz samog njezinog bića« (Deus caritas est, 25).

Služba ljubavi pripada čitavoj Crkvi, ali je već od samih početaka posebno povezana s đakonskom službom. Dragi kandidati za đakonat, budite promotori ove službe u Crkvi te u skrovitosti i tišini svakidašnjeg života tražite potrebne po našim ulicama i gradovima kako biste im pomogli, spominjući se uvijek Isusovih riječi: »Zaista, kažem vam, što god učiniste jednomu od ove moje najmanje braće, meni učiniste!« (Mt 25, 40). Po toj će službi siromasi najbolje osjetiti da pripadaju velikoj Božjoj obitelji - Crkvi.

Vaša će se služba, dragi kandidati, odvijati uglavnom u župnim zajednicama. Želim da se u župama, zajedno s prezbiterima i pod njihovim vodstvom, poglavito posvetite obiteljskom pastoralu kao i pastoralu kršćanske inicijacije: djece, mladih i odraslih. Budite svjedoci Evanđelja na svojim radnim mjestima. Neki od vas radite u školama čime ste pozvani da u tim ambijentima budete služitelji Istine.

Dragi ređenici,

danas Crkva stavlja pred vas uzor svetog đakona Stjepana, kojega je okarakterizirala kao čovjeka puna Duha i mudrosti. U tom Duhu i u toj mudrosti bit ćete sluge Kristovih tajna, a istodobno sluge svoje braće i sestara u ovoj Crkvi zagrebačkoj kako bi ona mogla rasti u ljubavi.

Poput onih vrljih muževa što ih apostoli nekoć izabraše za službu ljubavi, treba da i vi budete na dobru glasu, puni Duha Svetoga i mudrosti. Stoga ukorijenjeni i utemeljeni u vjeri, budite neporočni i bespriječni pred Bogom i ljudima, kao što dolikuje Kristovim služiteljima i djeliteljima

ZAGREBAČKA NADBISKUPIJA

Tiskovni ured

HR-10000 Zagreb, Kaptol 31

tel/ fax: 01/4894-878

mob: 099/3126 605

www.zg-nadbiskupija.hr
tiskovni@zg-nadbiskupija.hr

Božjih otajstava. Ne dajte se odvratiti od nade Evanđelja, kojemu morate biti ne samo slušatelji nego i služitelji.

Čuvajući otajstvo vjere u čistoj savjesti, riječ Božju koju ustima propovijedate očitujte djelima, da kršćanski puk, oživljen Duhom, postane čist i Bogu ugodan prinos, kako biste i sam hitajući u posljednji dan u susret Gospodinu, od njega zaslužite čuti: »Dobro, slugo dobri i vjerni, uđi u veselje Gospodara svoga.«

Dragi ređenici, da biste mogli uistinu dobro vršiti svoju đakonsku službu treba da iz dana u dan živite u uskoj povezanosti s Isusom Kristom u molitvi. Stoga vas pozivam da savjesno obavljate službu Božanskoga časoslova čiju obavezu molitve danas svečano preuzimate da je vršite s Božjim narodom i za njega, dapače za čitav svijet. U molitvi ćete nalaziti snagu po kojoj ćete moći svaki dan iznova potvrđivati onaj »hoću«, kojim ćete sada svečano pred Bogom i Crkvom prihvatiti dužnosti đakonske službe.

Neka vas u vašem životu i službi uvijek prati zagovor Presvete Bogorodice Marije, svetog Stjepana, đakona jeruzalemske Crkve i blaženog Alojzija Stepinca, pastira Crkve zagrebačke. Amen.